

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultura

Anul X, Nr. 489

Vineri 24 octombrie 1958

4 pagini 25 bani

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

ȘTIINȚA ȘI TEHNICA în slujba agriculturii

„Văd — scria I. V. Miciurin într-una din lucrările sale — că ordinea colhoznică, prin intermediul cărora partidul comunist începe acțiunea marelă de renaștere a pământului, va aduce omenirea ce muncă în adevărată stăpînire a forțelor naturii. Marea viltor al științelor noastre naturale e în colhozuri și sovhozuri.”

În adevăr, uriașele succese obținute de cultivatorii de plante și crescătorii de animale din U.R.S.S. se datoresc condițiilor create de agricultura socialistă și strînsele legături dintre știință și practica colhozurilor și sovhozurilor.

Agrobiologia înaltă, bazată pe lucrările savanților Timirezev, Miciurin, Williams, Ivanov, a rodit din plin pe ogoarele marii Uniuni Sovietice. Metodele agrotehnice înalte recomandate de acad. T. D. Lisenko, renumitele soiuri de grâu de toamnă create de acad. T. I. I. I. I., soiurile de floarea soarelui obținute de acad. Jdanov, soiurile de cartofi ale prof. Lorch și succesele deosebite de selecționarii sovietici în producerea hibridilor de porumb sînt doar cîteva exemple care ne vorbesc despre avizul științei agricole în U.R.S.S., știință care nu numai că ajută practic, dar care se și îmbogățeste de la aceasta. Din colhozuri și sovhozuri, unde știința se îmbină în mod nemijlocit cu munca practică, s-au ridicat renumiți experimențatori ca Mark Oziornii din colhozul „Partizanii roșii”, cunoscut prin producerea record obținută la cultura porumbului sau T. S. Maliev, din colhozul „Poruncile lui Lenin”, inițiatorul unui noi metode agrotehnice de lucrare a solului.

În condițiile orînduirii sovietice s-au creat largi posibilități de introducere în agricultură a științei și tehnicii celei mai înalte. Aceasta se oglindește și în intensificarea agriculturii în U.R.S.S. Astăzi, numai între anii 1954—1957 agricultura sovietică a fost înzestrată cu peste 900.000 tractoare (convenționale a 15 C.P.), 293.000 combine cereale 143.000 combine pentru recoltarea porumbului etc.

Totodată, folosirea soiurilor selecționate și aplicarea metodelor agrotehnice avansate au permis colhozurilor și sovhozurilor să obțină recolte mereu sporite. Astfel, producția de cereale a crescut în ultimii ani cu 27%. U.R.S.S. este în prezent cea mai mare producătoare de grâu din lume, intrînd de două ori Statele Unite ale Americii.

În vederea unei puternice sprijiniri a producției de cereale care să asigure dezvoltarea tuturor celorlalte ramuri ale agriculturii și îndeosebi creșterea animalelor, au fost extinse în U.R.S.S. în mod sistematic suprafețele cultivate cu porumb. Dacă în urmă cu trei ani suprafața cultivată cu porumb nu depășea 5 milioane hectare, în prezent aceasta a depășit 24 milioane hectare. Alături de succesele obținute în creșterea producției cerealelor trebuie scoase în evidență realizările deosebite în domeniul culturilor tehnice. Uniunea Sovietică deține primul loc în lume în ceea ce privește producția de bumbac. De asemenea, U.R.S.S. este cea mai mare producătoare de sticlă de zahăr din lume.

Creșterea producției agricole la diferite culturi se datorează într-o mare măsură și extinderii suprafețelor de teren arabil prin punerea în valoare a noi terenuri. Treptat, pusturile se transformă în adevărate

Prof. univ. MIHAI MANOLIU

(Continuare în pag. 4)

Ajutor de mare preț

Bogata experiență a școlilor agricole sovietice constituie un ajutor de mare preț pentru învățămîntul agricol din țara noastră.

Cunoașterea planurilor și programelor de învățămînt din școlile agricole sovietice, folosirea experienței lor a ajutat școlile noastre agricole să realizeze o îmbinare justă a teoriei cu practica în munca de pregătire a viitoarelor cadre agricole. Un valoros sprijin pentru școlile agricole din țara noastră îl constituie manualele de specialitate sovietice. Îndesebit profesorii de specialitate folosesc larg lucrări ca „Agrotehnica” de Mosolov, „Fitotehnica” de Iakuskii, „Zootehnica” de Dobrolov, cursurile privitoare la organizarea întreprinderii agricole socialiste elaborate de Kolesnev și Basitk, manualele „Tractoare și automobile” de Davidovici, „Repararea tractoarelor” de Kozarjev. Schimbul de experiență realizat cu pilejul numeroaselor vizite ale unor delegații sovietice de specialiști au contribuit, de asemenea, din plin, la cunoașterea reciprocă a realizărilor celor două țări pe tărîmul învățămîntului agricol.

Vorbind despre folosirea experienței sovietice trebuie subliniat cu deosebire sprijinul primit în rezolvarea principalelor probleme a învățămîntului agricol — și anume aceea a instruirii practice.

SERATĂ LITERARĂ

Elevii și elevii școlii medii nr. 25 din Capitală au sărbătorit Săptămîna cărții sovietice printr-o întâlnire cu scriitorul Camil Băltăzar. Programul întîlnirii a fost deosebit de bogat. La început, scriitorul l-a citit elevilor versuri din propria creație, versuri ce sîntesc prietenia de nezdruincinat dintre poporul nostru și poporul sovietic. Apoi el le-a vorbit despre cărțile pe care le-a tradus din limba rusă, despre literatură pe care a avut-o literatura sovietică asupra operei scriitorilor noștri. La rîndul lor, elevii au vorbit despre cărțile sovietice pe care le îndrăgesc în deosebi. Programul a continuat cu citirea și recitarea sovietică a doi elevi cu cîntecuri alcătuite de ei în cinstea marii prietenii.

Ing. M. FAGARĂȘAN
Ing. DUȚA ȘTEFAN

Secretul succeselor

Se Ion Catană, profesorul de științe agricole din comuna Priboieni, îl cunosc nu numai profesorii și învățătorii din satele învecinate. Au auzit de el și alți pedagogi din regiunea Pitești și chiar de prin alte regiuni, căci succesele pe care le-a obținut el au stîrnit interesul multora.

L-am cunoscut și eu într-una din zilele trecute. Este un profesor tînr și foarte comunicativ. Cu atît mai comunicativ cu cît am început o discuție care se vede că-l face înțelegătoare deosebită plăcere: am vorbit despre mersul sa, despre copiii tîrîniilor pe care-i învață carte. L-am întrebat care este secretul succeselor sale. Am aflat astfel că, „de fapt, nu e nici un secret” dar că e „o poveste mai lungă” care începe cam de pe vremea cînd, la Congresul Învățătorilor, Ion Catană a ascultat-o vorbind pe tovarășa Osipova, membră a delegației sovietice la congres.

— Aș putea spune — a început tovarășul Catană — că atunci pentru prima dată am înțeles mai în adîncime ce însemnătea ale legaturii învățămîntului de practică. Pînă atunci nu dădeam prea multă importanță lotului școlar, ba îl consideram chiar, uneori, ca o povară. Ascultînd-o însă pe tovarășa Osipova mi-am dat seama că de mare este importanța legăturii teoriei de practică și că de utilă ar deveni munca mea dacă nu m-aș rezuma numai la împărțirea cunoștințelor în clasă, ci aș lesi cu elevii afară, pe parcelele experimentale și pun să lucreze și să vadă ei înșiși ce însemnătea au în viață. În producție, cunoștințele pe care și le însușesc ei în clasă. De atunci munca mea a căpătat un sens nou. Am cunoscut metoda de predare a științelor naturii a profesoarei sovietice Gorbunova. Am cercetat cu atenție experiențele savanților sovietici, am aflat de lucrările făcute de inginerul Terenti Maliev pentru a menține fertilitatea solului și am repetat. În mic, cu elevii, experiența sa. Lucrările lui Lisenko și Miciurin mi-au devenit cărți de căpătîi.

Am făcut cu elevii lucrări sexuale la plante între diferite soiuri de cereale. Am obținut o floare anechă urîșă. Am folosit metoda hibridării vegetative cu cartofi pe roșii și roșii pe cartofi. Am aflat fructe de dovleci pe castaveți și invers. Am experimentat tarovizarea grîului și a cartofului. Elevii vorbesc acasă despre experiențele ce le facem noi pe lot. Părinții lor se minunează de multe ori vin să-mi ceară sfatul în probleme agricole.

Așa că — a încheiat tovarășul Catană — pot afirma că experiențele sovietice este aceea carea îi datorez cea mai mare parte a succeseilor pe care le-am obținut în munca mea.

O. BUZESCU

Membrii delegației rezervelor de muncă din U.R.S.S. în timpul unei convorbiri la Ministerul Învățămîntului și Culturii. De la stînga la dreapta tovarășii: V. Mișicu, consilier la M.I.C., I. S. Șikov, membru în Colegiul de conducere al rezervelor de muncă din U.R.S.S. și N. Z. Pavlov, șeful direcției regionale a rezervelor de muncă din Odesa.

NOI CADRE pentru economia U. R. S. S.

De vorbă cu membrii delegației sovietice a rezervelor de muncă

Așa cum s-a anunțat în presa noastră, în momentul de față vizitează Republica Populară Romînă o delegație de lucrători ai sistemului rezervelor de muncă din Uniunea Sovietică. Reîntorsii la București, după o vizită făcută în școlile profesionale și tehnice din țară, tov. I. S. Șikov, membru în Colegiul de conducere al rezervelor de muncă din U.R.S.S. și tov. N. Z. Pavlov, șeful Direcției regionale a rezervelor de muncă din Odesa au răspuns întrebărilor puse de unul din redactorii „Gazetei Învățămîntului”. Publicăm mai jos interviul acordat:

INTREBARE: Știm că rezerva de muncă din Uniunea Sovietică a dat o contribuție deosebită în asigurarea cadrelor pentru toate sectoarele economiei Uniunii Sovietice. Care este nivelul actual de dezvoltare a tîns de sistemul rezervelor de muncă?

RĂSPUNS: La 2 octombrie anul acesta s-au împlinit 18 ani de existență a sistemului rezervelor de muncă al Uniunii Sovietice. Decretul Sovietului Suprem al U.R.S.S. pentru crearea rezervelor de muncă ale statului sovietic a apărut la 2 octombrie 1940 ca o expresie a politicii leniniste în domeniul formării și creșterii cadrelor necesare economiei.

În cei 18 ani de existență a lor, școlile rezervelor de muncă ale Uniunii Sovietice au pregătit peste 10 milioane de muncitori calificați pentru industria grea, industria construcțiilor, transporturi, agricultură și alte ramuri ale economiei naționale. În momentul de față, sistemul școlilor profesionale și tehnice ale rezervelor de muncă din U.R.S.S. numără 3100 de școli, în care sînt preluți și de rezervă a partidului. Mereu, fie că era vorba de apărarea patriei sovietice, fie că era vorba de munca pasnică de construcție, acolo unde era mai greu, acolo unde se cerea mai multă bărbăție și dăruire de sine, alături de comunisti se aflau comsomoliștii.

Comsomolul a însemnat și însemnă pentru tineret o școală a comunismului, învălîndu-l să trăiască și să muncească în spirit comunist. 67 de milioane de tineri sovietici au fost crescuți de Comsomol. Din rîndurile lor, încă din anii războiului civil, s-au ridicat luptători neînfrîcați pentru cauza comunistă.

INTREBARE: Cum se îmbină teoria cu practica în școlile profesionale și tehnice ale rezervelor de muncă în scopul formării unor cadre de constructori ai comunismului cu un bogat orizont științific și cultural?

RĂSPUNS: În întreg sistemul școlilor profesionale și tehnice din țara

noastră s-a introdus, ca obligație de bază pentru toți maistrilor-instrucții, participarea la lecțiile de tehnologie în zilele în care ucenicii sau elevii din grupa care le-a fost încredințată au ore de învățămînt teoretic. De asemenea, profesorii de tehnologie specială sînt obligați să asiste la lecțiile de instruire practică. În scopul coordonării perfecte a predării cunoștințelor teoretice cu formarea deprinderilor practice. Participarea în comun atât a profesorilor de tehnologie cit și a maistrilor-instrucții la activitatea secțiilor cercurilor pedagogice, discutarea problemelor actuale ale metodicii învățămîntului profesional și tehnic, organizarea lecțiilor deschise teoretice și practice contribuie, de asemenea, într-o măsură în-

(Continuare în pag. 4)

GLORIOSUL COMSOMOL

40 de ani au trecut de la nașterea Comsomolului, flăcăii în vîrstă de luptă revoluționară a proletariatului din Rusia. La legătura lui au vechea marelui partid al comunistilor și conducătorul lui, Vladimir Ilici Lenin.

Istoria Comsomolului se împletește strîns cu viața statului sovietic, cu eforturile uriașe ale popoarelor sovietice ce au înscris pagini nepieritoare în istoria omenirii. Organizația politică de masă a tineretului muncitor, Comsomolul și-a înfăptuit cu cinste rolul de ajutor în luptă și de rezervă a partidului. Mereu, fie că era vorba de apărarea patriei sovietice, fie că era vorba de munca pasnică de construcție, acolo unde era mai greu, acolo unde se cerea mai multă bărbăție și dăruire de sine, alături de comunisti se aflau comsomoliștii.

Comsomolul a însemnat și însemnă pentru tineret o școală a comunismului, învălîndu-l să trăiască și să muncească în spirit comunist. 67 de milioane de tineri sovietici au fost crescuți de Comsomol. Din rîndurile lor, încă din anii războiului civil, s-au ridicat luptători neînfrîcați pentru cauza comunistă.

După nimicirea agresorilor fasciști, Uniunea Sovietică și-a refăcut, într-o perioadă neînchipuit de scurtă economie și a cunoscut ritmul de dezvoltare fără egal în întreaga istorie a omenirii. 700.000 de comsomoliști au plecat să muncească pe marile șantiere ale comunismului. În minele Donbasului și Kuzbasului, pe pînănturile virgine și întelenite. Tinerii sovietici, comsomoliștii, au valorificat 36 milioane de hectare de pămînt întelenit, fapt caracterizat pe drept cuvînt o pagină nemuritoare în analele Comsomolului. În istoria construcției comunismului.

Inegalabilă este dăruirea de sine pe care o manifestă comsomoliștii pentru idealul comunismului. Ea izvorăște dintr-un larg orizont politic, dintr-o experiență de viață formată la școala Comsomolului, care cultivă la tineri trăsăturile omului unei societăți lipsite de exploatare, stăpîn pe munca și viitorul său, trăsăturile omului conștient că nu există fericire mai mare decît aceea de a fi participant al construcției unei lumi noi. Am avut prilejul, în neuitatele săptămîni pe care le-am petrecut la Moscova, să stau de vorbă cu mulți comsomoliști. Am

vzut să-l laș un interviu lui Boris Smirnov, un băiat volnic, blond, cu o vesellie molipsitoare. Dar discuția începută policoalar a devenit altă de prietenăscă, încît am închia carnetul și stîlul și le-am pus în buzunar. Smirnov îmi vorbea cu mîndrie despre școala în care învăța, despre colectivul clasei lui, despre exemplul la învățătură al comsomoliștilor, despre faptul că în anul școlar ce tocmai se încheiasse n-au avut nici un repetent sau corigent. Elementele aflate în discuție nu mi erau desigur noi, acumulate, dar ceea ce m-a impresionat a fost maturitatea cu care Smirnov îmi vorbea. Nu avea nimic din atitudinea „toclarului” care luptă doar pentru o notă mare, a elevului la care întregul efort al învățurii se reduce la scopul de a obține note mari. Comsomolul din Moscova pune efortul la învățătură în legătură directă cu problemele vieții sovietice, cu necesitățile construcției comuniste, cu sarcinile care mine vor reveni celor ce astăzi sînt pe băncile școlii. Și ceea ce m-a entuziasmat cel mai mult a fost faptul că școlarul acesta, ce vădea o largă cultură generală, își exprima cu entuziasm dorința ca, la absolvirea școlii medii, să plece pe unul din marile șantiere ale comunismului. De altfel, o pictură amator în timpul liber și își căuta temele inspirate în uzine.

Smirnov nu este o excepție, ci redă perfect aspirațiile unei generații conștiente că viitorul comunist trebuie făcut prin muncă fără preget. La Kremlin, cu ocazia unui bal, am cunoscut-o pe Nina Kolesnikova.

— Ești studentă? — am întrebat-o convins că am de a face cu una din locatările palatului de pe colinele Lenin.

— Nu! Lucrez pe pămînturile deștelente...

— Am aflat apoi povestea vieții ei. Totul era, de fapt, simplu și firesc. Flică a unui profesor, a urmat o școală medie. Apoi a părăsit orașul, apartamentul confortabil și a plecat acolo unde comsomoliștii au scris minunata epopee a recoltelor smulșe unor locuri ce odinioară nici n-au fost călcate de om.

— Nu simți dorul de Moscova?

— Ba da, de multe ori mi-e dor

EUGENIU OBREA

(Continuare în pag. 4)

În Uniunea Sovietică se dezvoltă necontenit baza materială a învățămîntului. În fotografie, noua clădire a Institutului agricol din orașul Ceboksari, R.S.S.A. Clujvașă.

DIN ACTIVITATEA ȘCOLILOR PROFESIONALE ȘI TEHNICE

Perioada de inițiere în meserie

Prima etapă de inițiere în meserie a ucenicilor de anul I din sectorul industriei grele, precum și a celor din industria petrolului, chimiei, construcției, din școli de meserii etc., are ca scop înarmarea ucenicilor cu deprinderi de executare a lucrărilor de lăcătușerie și ajustaj. Aceste deprinderi sînt necesare aproape oricărui muncitor, pentru a putea desăvîrși finisarea elementară a pieselor executate de el și pentru a efectua lucrări mici de reparații și întreținere a mașinilor și sculelor pe care le folosește fără a întrerupe lucrul sau a apela la lăcătușul de specialitate.

șează variantele operațiilor studiate anterior, variante care decurg din aplicarea unui nou procedeu de așezare a piesei, din folosirea unei scule mai perfecționate, din prelucrarea de piese mai mari și mai complicate.

În procesul executării lucrărilor complexe elevii trebuie deprinși să lucreze mai precis și mai rapid, să-și perfecționeze și să-și coordoneze mișcările și să folosească procedeele și modalitățile cele mai raționale ale prelucrării.

După prima temă de lucrări complexe ucenicii vor trece la învățarea practică a unor alte operații — și anume nituirea, filetarea, răzuirea, rodarea și lustruirea (temele 8, 9 și

executarea fiecărei operații. Totalul timpilor de lucru acordăți pentru o operație, folosiți atît în executarea pieselor introduse în lucru de la începutul anului școlar cît și în executarea lucrărilor complexe, trebuie să dea puțină înșirare deplină a operațiilor respective. Acordarea pentru o anumită operație a unui timp insuficient duce la o slabă formare a deprinderii pentru operația respectivă. Totodată însă, a stabili un timp prea îndelungat asupra unei operații poate avea efecte negative asupra prezării celestății lame.

Acasă se întreprind lucrul pe operațiile de sudare, forjare și, respectiv, operația de piatră.

să devină timpul efectiv de instrucție al fiecărui ucenic.

De mare importanță este stabilirea aceluiași lucrări pentru toți ucenicii din grupa respectivă. Acest fapt dă posibilitate maestrului-instructor să asigure progresul general al grupei. Ucenicii mai înaintați li se pot da lucrări suplimentare mai complicate, iar cei rămași în urmă vor primi lucrări care să le dea posibilitatea să-și perfecționeze procedeele slab însușite.

Lucrările complexe care vor fi executate în cadrul ultimelor două teme cu această menire (temele 11 și 13) trebuie să cuprindă piese al căror proces tehnologic conține operații executate de ucenicii alți în perioada dintre cele două teme complexe cît și în perioada dinaintea. În acest mod se preîntîmpină pierderea de către ucenici a deprinderilor de executare a operațiilor învățate anterior.

Lucrările complexe care vor fi executate în cadrul ultimelor două teme cu această menire (temele 11 și 13) trebuie să cuprindă piese al căror proces tehnologic conține operații executate de ucenicii alți în perioada dintre cele două teme complexe cît și în perioada dinaintea. În acest mod se preîntîmpină pierderea de către ucenici a deprinderilor de executare a operațiilor învățate anterior.

De curînd a fost inaugurată noua clădire a căminului Școlii tehnice de maistri din Galați. Căminul este înzestrat cu dormitoare spațioase, bibliotecă, club, instalații tehnico-sanitare moderne.

Pe tema instruirii practice

10). Apoi urmează o nouă perioadă de lucrări complexe (tema 11). În această perioadă ucenicii vor executa lucrări mai complicate care li vor ajuta să-și perfecționeze cunoștințele și deprinderile cu privire la asamblarea și finisarea pieselor executate de ei.

După tema „Îndoirea și forjarea metalelor” urmează ultima perioadă de lucrări complexe, în care ucenicii vor executa piese speciale, cuprinzînd, total sau în cea mai mare parte, operațiile prevăzute de întreaga programă. Executarea acestor piese li va ajuta pe ucenici să-și consolideze cunoștințele și deprinderile practice cerute de indicatorul tarifar pentru categoria a 3-a a meseriei de lăcătuș.

În activitatea lor, maistrul-instructor trebuie să acorde cea mai mare atenție alegerii pieselor și stabilirii timpilor de lucru necesari pentru

Introducînd majoritatea atelelor școlii — dispoziții doar de două aparate de sudură (unul autogen și unul electric) și de 4-5 tone — înstrucțiunile pentru formarea deșeurilor de executare a acestor lucrări să fie în general pe subgrupe de 5 ucenici. Pentru a fi mai ușor înțeles, în mod util și pentru restul grupului, maestrul-instructor li să dea câteva indicații ucenicilor să piasească mai desorice piesele în lucru, lată deci că numărul de ore folosite pentru executarea operațiilor de pilire poate crește în detrimentul forțării deprinderilor de sudură și forjare.

Maistrul-instructor trebuie să urmărească în permanență evoluția negativă planificînd operațiile la care instruirea trebuie delegată pe subgrupe în așa fel încît timpul repartizat pentru însușirea operației respective

In cîstrea zilei de 7 Noiembrie

Cei 350 de ucenici romîni și maghiari de la școala profesională „Strungul” din Orașul Sătin întîmpină ziua de 7 Noiembrie cu noi realizări în producție. Numeroși ucenici strungari și lăcătuși din anul III înregistrează însemnate depășiri ale normei de producție, executînd în cadrul secțiilor întreprinderii lucrări de calitate superioară. Printre fruntașii întrecerii socialiste al căror portret a fost expus la panoul de onoare al uzinelor se află ucenicii Lăcătuși Ion Ungureanu și Silviu Chiriac, precum și ucenicii strungari Ioan Bruc și Vasile Lungu, toți din anul III al școlii profesionale.

M. I.

In legătură cu programele de TEHNOLOGIA MATERIALELOR

Experiența anului școlar încheiat și discuțiile purtate de cadrele didactice de specialitate în cadrul cabinetului metodic din București asupra proiectului programelor de tehnologie a materialelor au fost de un real folos pentru definitivarea a acestei programe. Discuțiile au stabilit ca principiu călăuzitor faptul că tehnologia materialelor este un curs de cultură tehnică generală, menit să transmită elevilor cunoștințe ajutătoare pentru înțelegerea tehnologiei meseriei și a cunoștințelor practice căpătate în atelierul școlii sau în uzină și au combătut părerea după care acest curs este un simplu auxiliar al cursului de tehnologie a meseriei.

La școlile de meserii, unde tehnologia materialelor ca obiect de învățămînt se predă în cîte 2 ore săptămînal (în anii I și II), repartizarea materiei la acest obiect s-a putut face respectîndu-se principiile accesibilității și prezentării sistematice a cunoștințelor. Astfel, în primul an de școală, în trimestrul I s-au stabilit 30 de ore pentru predarea în special a cunoștințelor de siderurgie; în trimestrul II — 20 ore pentru predarea tratamentelor termice și termochimice, metalelor neferoase și aliajelor; în trimestrul III — 20 ore pentru coroziunea metalelor și combaterea ei, precum și un capitol despre materiale nemetale (cauciuc, mase plastice, lubrefianți, abrazivi, materiale de construcție etc.). În anul II pentru sectorul metalurgic s-au prevăzut probleme de prelucrare a metalelor și aliajelor (turnare, forjare, laminare, strujire, rabotare, frezare, sudură etc.). În predarea acestor cursuri se vor da și cîteva noțiuni despre apa industrială și despre combustibili, materiale pe care chiar și un strungar sau un tîncișuș le înțeleg în atelierul în care lucrează. Scopul este muncitorul de tip nou trebuie să fie un om cu o largă pregătire de cultură tehnică, pentru care toate problemele prezintă interes, inclusiv problema utilizării raționale a tuturor materialelor în scopul întîrzierii produselor.

Pentru evitarea supraîncălzirii elevilor s-au restrîns unele teme cum ar fi elaborarea fontei și oțelului, pentru care s-a prevăzut doar numărul de ore strict necesar cunoașterii în mare a problemelor. S-a acordat mai multă atenție capitolelor care interesează direct meseria respectivă. De exemplu, la meseria de „sudori în plumb”, meserie specifică sectorului chimic, se va insista în mod deosebit asupra procedurilor de elaborare a plumbului, asupra calităților și a aliajelor acestuia. În schimb la meseria de strungari nu se va mai dezvolta tema „Strun-

gurile și strujirea metalelor”; la forjari nu se va mai trata tema „Prelucrarea la cald” deoarece la data cînd se predau aceste teme elevii au căpătat de la „Tehnologia meseriei” cunoștințe mult mai ample în acest domeniu decît li s-ar putea comunica la „Tehnologia materialelor”. Orela devinute astfel disponibile pot fi alocate altor teme de preferință recapitulării și sistematizării cunoștințelor. Astfel întocmită, programa de tehnologia materialelor pentru școlile de meserii va aduce o reală îmbunătățire în pregătirea elevilor.

În ceea ce privește programa pentru școlile profesionale de ucenici, care a fost cel mai mult discutată de pedagogi, ea s-a scesat ordinea temelor ca și la școlile de meserii, făcîndu-se totuși o derogare nerodită, dar necesară impusă de planul de învățămînt. Astfel, în timp ce planurile de învățămînt pentru școlile de meserii și școlile tehnice de maistri cuprind un obiect aparte „Mecanica”, rezistența materialelor și organe de mașini”, la școlile profesionale a acest obiect lipsește. Pentru a se suplini această lipsă, fără a modifica planurile de învățămînt, s-a convenit ca în programa de tehnologia materialelor să se includă cunoștințele despre organele de mașini, iar problemele de mecanică și rezistență să fie incluse în programa de fizică tehnică. Datorită acestui fapt, s-au prevăzut în anul I, pe trimestrul I, 45 de ore pentru predarea cunoștințelor generale despre aer și combustibili, despre însușirile fierului și despre minereurile lui, despre elaborarea fontei și a oțelului și despre tratamentele termice; pe trimestrul II, în 30 de ore s-a prevăzut studiul metalelor neferoase și al aliajelor lor, coroziunea și materialele anticorozive, iar pe trimestrul III, în 30 de ore s-a inclus studiul organelor de mașini.

În anul II, materia de studiu este aceeași ca și la școlile de meserii. Scopul este tratarea materialelor nemetale (lemn, mase plastice, abrazivi etc.) abia la finele anului II, cum s-a spus de către unii profesori. Nu trebuie uitat faptul că aceste materiale intră în construcția organelor de mașini, că ele servesc la prelucrare (abrazivi) sau la funcționarea mașinilor (lubrefianți), precum și faptul că multe din ele se prelucerează prin metode care și materialele metalice (tăiere, strujire etc.).

Cele arătate mai sus sînt valabile și pentru școlile tehnice de maistri. Față de programa de tehnologie a materialelor elaborată pentru școlile de meserii, la școlile tehnice de maistri s-a acordat o mai mare atenție problemelor de structură a metalelor și aliajelor (metalografie). Aceasta s-a făcut pentru a se putea adînci problemele legate de tratamentele termice și termochimice, de obținerea metalelor și aliajelor, de proprietățile și de prelucrarea lor.

Prin munca ucenicilor

Pentru a contribui la o cît mai bună însușire de către ucenici a cunoștințelor de specialitate, cadrele didactice de la centrul școlar de pe lângă uzina metalurgică „Gh. Gheorghiu-Dej” din Tirgoști au îmbogățit cabinetul de tehnologia meseriei cu modele funcționale ale principalelor mașini-unelte folosite în uzină (strunguri, freze, rabotaze, prese etc.). Toate aceste modele au fost executate de către ucenici în cadrul cercurilor tehnice, sub direcția îndrumare a profesorilor de tehnologia meseriei.

PRIMI PAȘI către înțelegerea colectivului de ucenici

Noul an școlar a adus și în școala noastră, ca și în restul școlilor din țară, mulți ucenici noi — scoșorii din anul I. Pe care dintre ei și totuși încălțăm în țara pedagogică, mulțumim și vorbim serios. Una din problemele de bază ale muncii educative la anul I este formarea colectivului. Elevii, veniți din toate colțurile țării, trebuie să se apropie și să lucreze cu un colectiv încheiat.

30 de ucenici din toate colțurile țării

Specificul învățămîntului profesional care a activitatea ucenicilor să se desfășoare atît în cadrul școlii, cît și în cadrul atelierelor de producție. Cei 30 de ucenici de la Școala profesională „Tehnologia” din București au care încep cursul studiilor în școală, ca unitate, o clasă — anul I, secția mecanică-lăcătușii, iar în atelierul școlii două brigăzi de producție.

De la început am căutat să descopăr trăsăturile comune ale membrilor noii clase, considerînd aceasta ca un prim jalon important pe drumul organizării sistematice a muncii viitoare. O trăsătură comună, care vine mult în sprijinul organizării colectivului, o constituie vîrsta apropiată a ucenicilor. Toți au între 14 și 16 ani; particularitățile adolescenței se manifestă, deci, în forme apropiate.

Din datele pe care le-am adunat cercetînd aceluiași ucenici, din însemnările zilnice trecute de mine în caietul de observații, din convorbirile organizate cu elevii, m-am dat seama că există și o serie întregă de diferențieri în comportarea și atitudinea ucenicilor. Ele reflectă particularitățile fiecărui ucenic, dezvoltarea lor în condiții diferite de mediu. O parte dintre ucenicii clasei mele au învățat la diferite școli din oraș, alții vin din mediul sătesc. Majoritatea ucenicilor trăiesc în familii încheiate pe baze sănătoase; sînt însă și unii fără părinți sau al căror părinte trăiește despărțit. Copilul fiind nevoit să stea cînd la unchi, cînd la altul. Un rol însemnat în cadrul influențelor mediului lă a avut și marea varietate de profesii ale părinților, care implică a conștientizarea formarea unor năzuințe de viitor diferite. Unii ucenici, bunăoară, mi-au mărturisit la ora educativă că doresc să învețe alte meserii decît cea de lăcătuș-mecanic. În măsura în care am constatat că această dorință corespunde unor inclinații reale, iar satisfacerea ei nu aducea aglomerări la unele clase, am rezolvat-o favorabil. Alții cunoșteau numai din auzite meseriile care se învață în școala noastră. Bineînțeles că pentru aceștia era în primul rînd necesară cunoașterea „pe viu” a meseriei.

La fel deci că, pe cît părea grupul de uniform ca dezvoltare fizică și ca tinută exterioară, pe altă parte de complex privit mai îndeaproape. Și, fără îndoială, cu cît îmi voi cunoaște mai bine ucenicii în cursul muncii, al învățării, al activităților extracurriculare etc., cu atît vor ieși la iveală mai pregnant, particularitățile lor psihice. Din acest punct de vedere variat am desprins totuși ceea ce este comun, general și permanent la ucenicii clasei mele: toți sînt fii de muncitori sau de țărani muncitori, toți doresc să învețe o meserie. Dorința aceasta a fost, de altfel, singurul nostru criteriu de orientare la repartizarea pe profesii, întrucît examenul de admitere a fost pur teoretic, iar după acest examen ucenicii n-au mai dat nici un fel de probă practică ca să li se urmărească inclinațiile.*).

LECTURA LUCRĂRILOR BALETISTICE

Extinzînd observațiile mele asupra ucenicilor pe planuri diferite, urmăresc activitatea lor la toate obiectele, pentru a fi cunoscute mai ample inclinațiile și dorințele. Astfel, un fapt precizat la o oră de limbă română, mia arătat cît de mult contribuie lectura fragmentelor de roman, a schițelor, a nuvele-

Prof. ILINCA FLOREA

*) Cred că este necesar ca, paralel cu studierea polihedrică în învățămîntului, problema deosebit de importantă a nerlichării aptitudinilor pentru munca profesională a viitorilor ucenici să fie rezolvată mai judicios, stabilindu-se și probe practice pentru admiterea în învățămîntul profesional și tehnic.

Fapta lui Gheorghe Nagru

Legătura permanentă cu maistrul-instructorul din atelierul școlii mi-a dat prilejul să folosesc în scopul dezvoltării unei atitudini unitare, juste, a colectivului de ucenici, un caz negativ în ceea ce privește atitudinea față de bunul obște.

Ucenicul Gheorghe Nagru, scîpat de sub atenția maestrului, a rupt un compas pentru că i-a dat vînt întrebunțare de el. Indicația la instructor. Ucenicul și-a recunoscut greșeala. Cazul părea închis. A doua zi, în cadrul orei educative, am reluat însă discutarea acestui caz, pentru a cunoaște reacția de terminată de discuția faptului lui Gh. Nagru atît în ceea ce-l privește pe el însuși, cît și în ceea ce privește atitudinea colectivului. Mai întîi i-am pus pe Gheorghe Nagru să povestească faptul așa cum s-a petrecut. Ucenicul n-a ascuns nimic colectivului. Din întrebările care i

Școala viitorilor artiști plastici

Un elev al școlii prezintă colegilor una din lucrările sale

În regimul capitalist, artistului plastic îi este sortită o viață grea, adesea plină de privațiuni și de multe ori chiar tragică. Totala neînțelegere și lipsa de sprijin pe care au întîmpinat-o din partea „officialiștilor” marii noștri pictori Andreescu și Luchian, viața lor tristă, plină de renunțări constituie un exemplu graitor despre soarta artiștilor în veremea regimului burghez-moșieresc.

Nu mai în țările socialiste înalta mișcare socială a artistului a fost înțeleasă și apreciată în mod just, iar activitatea artistică sprijinită din plin. Statul nostru democrat-popular acordă o deosebită atenție învățămîntului artistic, organizîndu-l pe baze noi. Toți cei care dovedesc înclinații și dragoste pentru artă sînt ajutați, în drumul său studiu. De mai mult, s-au format echipe de specialiști care se deplasează în diverse centre muncito-

Prin munca ucenicilor

Pentru a contribui la o cît mai bună însușire de către ucenici a cunoștințelor de specialitate, cadrele didactice de pe lângă uzina metalurgică „Gh. Gheorghiu-Dej” din Tirgoști au îmbogățit cabinetul de tehnologia meseriei cu modele funcționale ale principalelor mașini-unelte folosite în uzină (strunguri, freze, rabotaze, prese etc.). Toate aceste modele au fost executate de către ucenici în cadrul cercurilor tehnice, sub direcția îndrumare a profesorilor de tehnologia meseriei.

Prof. V. ALUPI

Prof. ing. GH. VLANȚOIU

Prof. V. ALUPI

Prof. ing. GH. VLANȚOIU

Prof. V. ALUPI

Prof. ing. GH. VLANȚOIU

Prof. V. ALUPI

Prof. ing. GH. VLANȚOIU

Programa de învățămînt pentru instruirea practică a lăcătușăriei generale pentru anul școlar 1958-1959 prevede executarea într-un timp de 270 de ore a 13 teme. Față de programele anterioare, noua programă conține serioase îmbunătățiri. În primul rînd trebuie subliniat faptul că au fost eliminate din cuprinsul temelor introductive unele cunoștințe pur teoretice care se predau la lecțiile de specialitate. În acest fel maistrul-instructor nu mai trebuie să se ocupe de predarea noțiunilor cu privire la materiale (clasificări, proprietăți etc.), care sînt cuprinse în cursul de tehnologia metalelor, sau de clasificările sculelor și instrumentelor de măsură, de care se ocupă cursul de lăcătușărie generală. Ca urmare, munca de instruire practică a putut începe în mod efectiv în atelier, chiar în cursul primei săptămîni de școală, fără să se mai parădă timp cu noțiuni introductive. Pe lângă aceasta, cunoștințele privilegiate la materiale, scule și instrumente de măsură nu mai sînt predate în bloc, ci sînt însușite de către ucenici treptat, în legătură strînsă cu operațiile și piesele pe care le au de executat.

Tema „Tehnica securității muncii în atelierul de lăcătușărie”, care cuprinde și ea o serie de cunoștințe teoretice care se predau în cadrul disciplinei „Protecția muncii”, a căpătat acum un caracter practic, fiind tratată chiar la începutul activității în atelier și ajutîndu-i astfel pe ucenici să se ferească de accidente.

Spre deosebire de programele anterioare, noua programă de instruire practică prevede trei teme speciale de lucrări complexe (temele 7, 11 și 13). Pentru studierea acestor teme, învățarea practică a operațiilor de lăcătușărie-ajustaj se întreprinde pentru un timp determinat, în care ucenicii, după ce au căpătat deprinderi de executare a unor operații, își consolidează cunoștințele și deprinderile prin executarea unor piese și lucrări complexe care cuprind, parțial sau total, operațiile studiate pînă atunci. Astfel de piese complexe se vor executa, la tema 7, de pildă, după studierea temelor: trasarea suprafețelor plane, tăierea metalelor, pilirea metalelor, pămînea și prelucrarea răburilor. Executarea unor asemenea piese li va ajuta pe ucenici să-și consolideze cunoștințele și deprinderile practice de trasare, tăiere, pilire și găurire, să-și lămurască succesiunea și legătura tehnologică dintre diferitele operații. Mai mult: executînd lucrări complexe, ucenicii trebuie să-și însu-

Școala profesională „Tehnologia” din București are în prezent un număr de 350 de ucenici. În anul școlar 1958-1959, numărul ucenicilor va crește la 400. Școala este înzestrată cu toate mijloacele necesare pentru instruirea practică a ucenicilor. În anul școlar 1958-1959, școala va fi dotată cu un nou bloc de locuințe pentru ucenici, care va cuprinde 100 de dormitoare, bibliotecă, club, sălă de sport și alte facilități necesare pentru instruirea și creșterea fizică a ucenicilor. Școala este înzestrată și cu toate mijloacele necesare pentru instruirea practică a ucenicilor. În anul școlar 1958-1959, școala va fi dotată cu un nou bloc de locuințe pentru ucenici, care va cuprinde 100 de dormitoare, bibliotecă, club, sălă de sport și alte facilități necesare pentru instruirea și creșterea fizică a ucenicilor.

Școala profesională „Tehnologia” din București are în prezent un număr de 350 de ucenici. În anul școlar 1958-1959, numărul ucenicilor va crește la 400. Școala este înzestrată cu toate mijloacele necesare pentru instruirea practică a ucenicilor. În anul școlar 1958-1959, școala va fi dotată cu un nou bloc de locuințe pentru ucenici, care va cuprinde 100 de dormitoare, bibliotecă, club, sălă de sport și alte facilități necesare pentru instruirea și creșterea fizică a ucenicilor.

Școala profesională „Tehnologia” din București are în prezent un număr de 350 de ucenici. În anul școlar 1958-1959, numărul ucenicilor va crește la 400. Școala este înzestrată cu toate mijloacele necesare pentru instruirea practică a ucenicilor. În anul școlar 1958-1959, școala va fi dotată cu un nou bloc de locuințe pentru ucenici, care va cuprinde 100 de dormitoare, bibliotecă, club, sălă de sport și alte facilități necesare pentru instruirea și creșterea fizică a ucenicilor.

Școala profesională „Tehnologia” din București are în prezent un număr de 350 de ucenici. În anul școlar 1958-1959, numărul ucenicilor va crește la 400. Școala este înzestrată cu toate mijloacele necesare pentru instruirea practică a ucenicilor. În anul școlar 1958-1959, școala va fi dotată cu un nou bloc de locuințe pentru ucenici, care va cuprinde 100 de dormitoare, bibliotecă, club, sălă de sport și alte facilități necesare pentru instruirea și creșterea fizică a ucenicilor.

Școala profesională „Tehnologia” din București are în prezent un număr de 350 de ucenici. În anul școlar 1958-1959, numărul ucenicilor va crește la 400. Școala este înzestrată cu toate mijloacele necesare pentru instruirea practică a ucenicilor. În anul școlar 1958-1959, școala va fi dotată cu un nou bloc de locuințe pentru ucenici, care va cuprinde 100 de dormitoare, bibliotecă, club, sălă de sport și alte facilități necesare pentru instruirea și creșterea fizică a ucenicilor.

Școala profesională „Tehnologia” din București are în prezent un număr de 350 de ucenici. În anul școlar 1958-1959, numărul ucenicilor va crește la 400. Școala este înzestrată cu toate mijloacele necesare pentru instruirea practică a ucenicilor. În anul școlar 1958-1959, școala va fi dotată cu un nou bloc de locuințe pentru ucenici, care va cuprinde 100 de dormitoare, bibliotecă, club, sălă de sport și alte facilități necesare pentru instruirea și creșterea fizică a ucenicilor.

REALIZARI ȘI PROIECTE

In legătură cu necesitatea familiarizării elevilor cu principiile de bază ale producției, a înarmării lor cu priceperi și de prindere conștientă de muncă practică întemeiată pe cunoașterea legilor științei, a pregătirii teoretice pentru viața și pentru munca productivă, cei mai mulți profesori dau o atenție deosebită legăturii între predare și practică, problemelor Industriilor noastre chimice. La capitolul „Ingrășăminte chimice”, de pildă, ei și-au propus să arate elevilor ce fel de „ingrășăminte chimice sînt necesare agriculturii din regiunea în care se află școala, să accentueze asupra producției mărții la gospodăriile agricole de stat datorită aplicării „Ingrășămintelor”. În planul de muncă sînt prevăzute și vizite în producție cu elevii, cu prilejul cărora aceștia vor fi îndrumați să observe aplicarea legilor studiate, să se familiarizeze cu diferitele mașini folosite în producția chimică, cu procesele de producție. Astfel, cu elevii clasei a X-a s-a programat o vizită la fabrica „Popa Săcă”, unde se va urmări procesul de fabricare a zahărului și a varului. La fabrica „Fructonil”, pe lângă procesul tehnologic elevii vor urmări citirea la aparat a unor date (cantitatea de zahăr, umiditatea etc.) Este programată o vizită și la fabrica de gresenaj bumbac, unde elevii vor urmări în special tratamentul semințelor de bumbac cu acid sulfuric și vor cunoaște aparatele cu care se determină rezistența fibrului de bumbac la diferite temperaturi.

Și profesorii de matematică arată un interes deosebit pentru legătura predării de practică. Ei pun un accent deosebit pe rezolvarea problemelor cu caracter aplicativ ca și pe efectuarea lucrărilor practice. Cu elevii clasei a V-a, spre exemplu, profesorii vor face măsurați de teren cu ruleta. La clasa a VI-a, în legătură cu predarea capitolului „Noțiuni de contabilitate”, s-a proiectat organizarea unei vizite la gospodăria agricolă de stat din localitate, unde elevii vor studia documentele contabile și modul cum se lucrează cu ele. De asemenea, în legătură cu capitolul „Gravitație” se vor organiza vizite în întreprinderi industriale și comerciale, pentru a se face cunoscută elevilor diferite feluri de grădine de producție, de întrecere etc. Tot la clasa a VI-a, la geometrie, se vor organiza lecții practice de măsurare a unghiurilor în plan orizontal și vertical cu ajutorul goniometrului și goniometrului, trasarea pe teren a patruletelor și ajutorul jaloanelor și goniometrului. Elevii clasei a VII-a vor efectua cu aplicatii practice la geometrie ridicarea unui plan, determinarea ariei unui teren de diferite forme, măsurarea practică a volumului unor corpuri (butoi, busteni, căpțe de fier, stive de piatră sau nisip etc.). Profesorii și-au propus ca la fiecare capitol din geometrie să prezinte principiile matematice pe care se bazează diferitele aparate folosite în practică. La clasa a VIII-a, spre exemplu, după studierea paralelelor, profesorul le va explica elevilor principiile construirii sextantului și întrebunțarea lui practică. Desigur că, dacă s-ar acorda mai mult interes problemelor politehnice, toți profesorii școlii — nu numai cei de matematică și chimie — vor vedea o mai atentă preocupare pentru legarea predării de practică, pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe despre aplicarea legilor științifice studiate, cu deprinderi de muncă.

Legarea teoriei de practică, familiarizarea elevilor cu diferitele procese și procedee de muncă productivă, cer și largirea bazei didactice-materiale a școlii. Este drept că la școala medie nr. 1 din Giurgiu s-a vădit un anumit interes pentru rezolvarea acestei probleme. Astfel, școala a acordat atenție înzestrării

atelierele de lăcătușerie, atelier de deserveste și școala medie nr. 2. Prin activul de pătînji, atelierul a fost dotat cu rulele metalice și menghine. De la școala profesională de construcții navale s-au primit clești, ciocane, pile, chei fixe și lulea, precum și 12 menghine. Se lucrează intens în școală și pentru dezvoltarea și utilizarea laboratorului. Actualul laborator fiind nesatisfăcător, s-a inițiat amenajarea unui laborator nou, compus din trei încăperi. Pînă la terminarea lui s-au luat măsuri pentru îmbunătățirea condițiilor de lucru în laboratorul existent. Din fondurile școlii s-au cumpărat 10 aparate Morse și verniere care servesc la efectuarea lucrărilor practice școlare. Tot în acest scop s-au procurat stativ și lămpă. Ajutați de profesorii de fizică, elevii au instalat în laborator un circuit electric în serie și derivativ.

Nu de mult s-a achiziționat materiale necesare înzestrării unui laborator de radioradio — bobine, condensatori, transformatori. Atelierele de construcții navale din Giurgiu, care patronază școala, au donat pentru înzestrarea cercului de mecanic auto o mașină de țesut. Multe elevi contribuie la îmbogățirea materialelor didactice necesare aplicațiilor și demonstrațiilor practice. Membrii cercului de mecanic au executat un goniometru. Un elev din clasa mai mari confecționase din strîm sudalid diferite corpuri necesare demonstrațiilor practice legate de predarea geometriei.

Pără îndoielii, toate acestea vor contribui la dezvoltarea în condiții mai bune a activității de politehnizare, la dezvoltarea dragostei elevilor pentru munca direct productivă, care se manifestă de la ei. În școală există însă posibilități pentru dezvoltarea și mărginirea bazei didactice-materiale necesare activității de politehnizare, care însă cadrelor didactice n-au știut să le folosească pe deplin. Astfel, secția de învățămînt al orașului dispune de unele materiale necesare amenajării unui atelier de țesuterie. Școala n-a găsit însă sprijin pentru înzestrarea lui. Dacă ar fi ardat mai mult interes pentru această problemă, ar fi găsit desigur o soluție chiar în colaborare cu alți școli, sau cum s-a procedat pentru atelierul de lăcătușerie.

În general se constată o lipsă în ceea ce privește asigurarea bazei didactice-materiale pentru legarea învățămîntului de practică la științele naturii. Invocîndu-se lipsa de spațiu, nu s-a amenajat în școală nici un colț al naturii vii sau un acvariu. Este necesar ca școala să-și intensifice eforturile în această direcție, să folosească din plin toate posibilitățile ce-i stau la îndemînă pentru a crea condițiile materiale necesare dezvoltării învățămîntului politehnic.

Școala trebuie să se preocupe mai îndeaproape și de organizarea muncii metodice în sprijinul politehnizării. Legarea cunoștințelor de practică ridică multe probleme metodice destul de complicate. În cadrul lucrărilor în laborator, în atelier sau pe lot elevii trebuie conduși să lucreze cu materiale, cu unele, să aplice creșterea diferitelor legi și principii. Excursiile, vizitele în producție, pentru a da roade, cer și ele o justă îndrumare metodică. Or, cabinetul metodei al școlii nu a alcătuit nici pînă acum un plan de acțiune în această direcție.

Se impune necesitatea organizării de comisiuni ale profesorilor de specialitate și ale profesorilor-măști în care să se discute metodele și procedeele cele mai potrivite pentru explicarea procesului de producție, pentru a-l face pe elevi să înțeleagă ce rost are fiecare lucrare, să poată trece la aplicarea cunoștințelor teoretice în executarea diferitelor lucrări. Este important, totodată, ca în cadrul acestor comisiuni profesorii să poarte discuții în legătură cu metodele și procedeele de înarmare a elevilor cu deprinderi de folosire conștientă a

uneltelor, aparatelor etc. De asemenea, este necesar să se organizeze schimburi de experiență pentru cunoașterea și generalizarea metodelor de muncă ale profesorilor înștași sau ale maștrilor înștași. Pentru a ști pe ce cunoștințe teoretice să se bazeze în organizarea muncii practice, maștrii trebuie să studieze programele de fizică, matematică, chimie. Profesorii de specialitate au și ei datoria să cunoască planurile de lucru practice în atelier, pentru ca la predarea să insiste asupra cunoștințelor care sînt aplicabile de școlarii care lucrează.

Lichidînd lipsurile existente, școala medie nr. 1 din Giurgiu va putea face pași mai mari în realizarea drumului realizării învățămîntului politehnice.

M. ILEA

Colaborare

○ cuplul principal al localității din Chișinău, sat cu activitate agricolă, este familia Dumitru, care are în componență un lot școlar și o gospodărie agricolă.

Gospodăria colectivă din Chișinău Veche cuprinde două familii din această mare comunitate. În Chișinău Veche funcționează două școli elementare cu 7 clase, școala cu limba de predare română, cu 300 elevi și școala cu limba de predare ucraineană cu 200 elevi. Problema predării științelor agricole, obiect nou introdus în programa de învățămînt în clasele V-VIII, este actuală în școlile din Chișinău Veche. În școlile cu limba de predare ucraineană și română, cu 300 elevi și școala cu limba de predare ucraineană cu 200 elevi, problema predării științelor agricole, obiect nou introdus în programa de învățămînt în clasele V-VIII, este actuală în școlile din Chișinău Veche. În școlile cu limba de predare ucraineană și română, cu 300 elevi și școala cu limba de predare ucraineană cu 200 elevi, problema predării științelor agricole, obiect nou introdus în programa de învățămînt în clasele V-VIII, este actuală în școlile din Chișinău Veche.

Necesitatea organizării unui lot școlar care să fie situat pe un teren cât mai reprezentativ pentru condițiile locale s-a impus de la început. Totodată, s-a simțit nevoia procurării materialelor didactice necesare. Aceste probleme s-au rezolvat printr-o colaborare eficientă între școală, gospodăria colectivă și gospodăria de stat din localitate. Consiliul de conducere al gospodăriei colective a acordat școlii spre folosire o suprafață de teren de o jumătate de hectar, în Ostrovul Tâtaru, pentru a se organiza un lot școlar model, unde elevii să poată face practică în bune condiții. Totodată, s-a pus la dispoziția școlii unele necesare lucrărilor practice și va asigura transportul elevilor cu bărcile peste brațul Tâtaru. Conducerea gospodăriei de stat, prin inginerul șef V. Pop, și-a luat angajamentul să construiască pentru școlii elementare din Chișinău Veche raștile și salupurile necesare expunerii și depozitării materialelor didactice. Tînărul inginer M. Neguș, șeful secției agricole a gospodăriei din Ostrovul Tâtaru, este și profesorul

de cunoștințe agricole, organizînd și conducînd practica elevilor. El procură materialul didactic necesar folosind mijloacele locale și posibilitățile gospodăriei. În acest scop, a început să strîngă o serie de probe de sol caracteristice terenurilor agricole din Chișinău și o colecție de semințe și de plante agricole. În curînd gospodăria de stat va primi o colecție completă de semințe de diferite soiuri selecționate, pentru înfrîntarea unui cîmp experimental. Cîte o probă din fiecare va fi împoștigă și colecția de material didactic a școlii.

Prin vizite la gospodăria de stat și la gospodăria agricolă colectivă, cu care prilej inginerii și tehnicienii le vor da toate explicațiile, elevii vor putea să cunoască în amănunt ramurile economice cele mai rentabile în condițiile locale și metodele cele mai indicate de lucrare a pămîntului. Cu o astfel de colaborare rodnică, succesul predării cunoștințelor agricole este asigurat în mare măsură, iar vizitării absolvenți vor primi o pregătire cât mai apropiată de economia locală.

S. PETRE

Lipsă de conștiință profesională

○ rin munca lor neobosită și plină de devotament, zeci de mii de învățători și profesori din țara noastră dau patruzeci și doi ani generații de tineri care, păstrînd banete școlii, intră bine pregătiți în viață — în producție sau în școli superioare.

În această muncă plină de răsunet, marea majoritate a învățătorilor și profesorilor sînt mînași de patrioțismul lor de dragostea față de poporul nostru muncitor, de sentimentul datoriei de conștiință profesională care, în ordinea noastră socială, a capatat o semnificație nouă. Ei sînt exemplul de conștiință în muncă, de spirit de răspundere în îndeplinirea datoriei. Pe lângă acești învățători și profesori, mai există din păcate și alții, cei drept destul de puțini la număr, la care conștiința profesională, dacă au avut vreodată, a început să scape, la care simțul datoriei s-a tocit, înclinînd aproape o-măi rămas nimic din el. Din această categorie face parte și învățătorul Florea Iancu, de la școala elementară de 7 ani din satul Cozieni, comuna Găneasa, raionul Brănești. Ca și este un om lipsit de conștiință profesională, de simțul datoriei, o dovadă de o condamnabilă lipsă de răspundere în aplicarea legii obligativității învățămîntului elementar, în școlarizarea copiilor de vîrstă școlară și în pregătirea lor temeinică, a falsificat și denaturat situația școlară a elevilor săi.

În anul școlar trecut, Florea Iancu a predat la clasa a IV-a, iar elevii săi trebuiau să fie acum în clasa

V-a. Intrucît din acest an învățămîntul de 7 ani a devenit obligatoriu în Cozieni, unde există școala de 7 ani. Dintr-un astfel de învățămînt, numai jumătate au fost cuprinși în vîrstă a V-a.

Din cercetarea catalogului rezultă că din cei 11 elevi înscrși în anul trecut în clasa a IV-a condusă de învățătorul Florea Iancu au frecventat cursurile și au obținut note de trecere. Din aceste elevi, Gîta Vasile și Toboc Milina, nu s-au prezentat însă la examenul de absolvire a clasei a IV-a în luna iunie fiind amenajați pentru toamnă. Nu s-au prezentat nici la examenul din sesiunea de toamnă. Totuși, în catalog nu s-a mai făcut nici o specificare întrucît pare paradoxal ca doi elevi care au frecventat tot anul școlar, cu puține absențe după cum reiese din catalog să nu se prezinte la examenul de absolvire. S-a procedat la o examinare mai atentă a situației lor și s-a constatat că rezultatul era altă decît cea înfățișată în catalog. S-a aflat astfel că, din cei doi elevi erau mai frecventat cursurile de la amănunțului anului școlar, la s-a încheiat situația pe toate trei trimestrele, fără să li se poată absența. Pe trimestrul III, de exemplu, desi n-au venit de la școala, n-au nici o absență. În schimb au... note. Și pe trimestrele anterioare se constată că notele au fost bune fără ca elevii să fie examinați. De pildă, eleva Gîta Vasile a primit note în zilele de 12 și 13 decembrie 1957, desi în catalog era notată absența, așa a primit note în zilele de 18 și 25 mai deși aceste zile au fost zile de duminică.

Lipsa de conștiință profesională, inducerea în eroare și falsificarea realității de către Florea Iancu și alții ca el sînt fapte ce nu pot fi trecute cu vederea și care trebuie să fie sancționate exemplar.

C. MINCA

Răspuns la întrebările cititorilor

Mai mulți profesori care predau cunoștințele agricole la clasele a V-a ale școlilor elementare din mediul rural ne-au întrebat ce amune lucrări se pot executa în cadrul orelor de laborator la obiectul lor.

Conform programei de studii, în clasa a V-a sînt prevăzute, pe lângă lucrările practice pe teren pe lot școlar, în grădina, în livadă etc., și lucrări „în laborator”. Acestea din urmă sînt executate în laboratorul școlii, dar acesta există, sau chiar în clasă, în ore speciale rezervate.

După scopul celor urmărite, lucrările de laborator se împart în două categorii: unele au un scop demonstrativ, pentru ilustrarea intuitivă a lecțiilor teoretice, iar altele fac parte, ca lucrări preliminare sau ajutoare, din grupa lucrărilor practice pe teren.

Ținînd seama de prevederile programelor, în prima categorie de lucrări intră demonstrațiile și experiențele privitoare la următoarele teme: a) Compoziții și condiționarea solului arabil; b) Condi-

țiile de viață ale plantelor; c) Ingrășămintele; d) Simința și proprietățile ei.

Din categoria a doua fac parte: a) Încercarea puterii de încolțire și de străbătare a semințelor; b) Prepararea soluțiilor pentru tratarea semințelor și combaterea dăunătorilor; c) Alăarea greutății hectolitrică și absolută a semințelor; d) Despărțirea corpurilor străine și alăarea procentului de corpuri străine.

Într-o altă categorie se pot include și unele lucrări de laborator. Pentru a demonstra compoziția solului, de pildă, se face (în laborator sau în clasă) următoarea experiență simplă: se pune într-o puștigă o cantitate de pămînt uscat, luat din cîmp, și se piscază ușor cu un lemn. Se pune materialul rezervat într-un vas cu apă și se agită bine, timp de 10-15 minute. În felul acesta am desființat grăunții solului în particulele elementare din care sînt constituiți. Pentru a le despărți după mărime, strecurăm totul printr-o sită cu ochiurile de 0,2 mm. Ceea ce ră-

mine pe sită (doci particulele mai mari de 0,2 mm.) formează scheletul solului (pietriș, pietriș mărunț și nisip cu bobul mare), iar ceea ce trece prin sită formează materialul fin.

Spre a demonstra, mai departe, alcătuiră materialului fin, punem o cantitate din acest material într-un vas cilindric de sticlă. Turbăm apă pînă aproape de umplerea vasului și scuturăm puternic. Lăsam să se liniștească 20-30 minute. Se vede ușor, după trecerea acestui timp, cum se depune material pe fund după mărime: nisipul, mîlul, argila.

Dacă nu avem sită, se face nu-mai ultima demonstrație prin sedimentare. Pentru a demonstra fenomenul capilarității în sol, experiența este și mai ușoară. Se pune apă într-o farfurioară și se confundă în ea colțul unui bulgăreț uscat de pămînt. Apa se ridică repede în colțul uscat și se răspîndește în toate părțile. Pe măsură ce apa se îndepărtează de colțul în care a pătuns la început, viteza ei scade pînă se oprește.

Experimente se pot face și cu o bucată de zahăr, de cerea sau de găta.

Pe baza acestor demonstrații, se explică fenomenul menționat. O lucrare din categoria a doua de lucrări de laborator este, de pildă, despărțirea suspensiilor străine dintr-o probă de simință și alăarea procentului lor. Fiecare elev cîntărește cîte 100 grame de simință necesară la muncă. Cu ajutorul unui bețel, alege pe o foaie de hîrtie nouă proba de curățat și întinde din ea probele respective, înfrînînd toate corpurile străine (semințe de buruienii etc.). Cîntărește din nou boabele curățate și află procentul de corpuri străine, prin diferență. Această lucrare face parte din practica agricolă curentă.

Se pot da multe exemple de astfel de lucrări demonstrative simple, dar foarte folositoare, pe care elevii le pot executa singuri. Ezențially este că ele sînt folosite cel mai intens în predarea cunoștințelor agricole, pentru că lecțiile sînt devin atractive și ușor de reținut.

Analiza și sinteza fonetică

Au trecut aproape șase săptămîni de cînd elevii claselor I au pîșit pentru prima dată pe porțile școlii. Cu emoție și bucurie au luat în mînă abecedarul, mîndri că, nu peste mult timp, vor ști și ei să delege înțelesul celor scrise, vor putea să scrie și înșși.

Limba română — citirea și scrierea — este obiectul de bază din clasele I. deoarece constituie temelia cunoștințelor pe care elevii și le însușesc în școală și, mai tîrziu, în viață. De aceea este foarte necesar să se dea o atenție deosebită predării citirii și scrierii, pentru a înlesni însușirea de către copii a unor deprinderi juste și trainice de citire conștientă, corectă și expresivă și o scriere corectă și frumoasă într-un timp destul de scurt, corespunderii predării abecedarului.

Cercetările psihologice cu privire la procesul citirii la începătorii au arătat că principala greutate pentru elevii clasei I o constituie unirea sunetelor în silabe și a silabelor în cuvinte, la vederea literelor. Pentru ca să poată învinge această greutate este absolut necesar ca ei să cunoască structura fonetică și grafică a cuvintelor — ceea ce se realizează prin exerciții de analiză fonetică, precum și prin exerciții de sinteză.

Atunci cînd citește fiecare literă în parte, copilul nu poate realiza decît o pronunțare succesivă a sunetelor, ceea ce îi îngreunează foarte mult înțelegerea sensului. De aceea trebuie să-l învățăm să citească cuvintele direct pe silabe, ușurîndu-i procesul citirii și ajutîndu-l să înțeleagă sensul cuvintului citit. Aceasta se poate realiza prin înțelegerea vizuală a silabelor, de la o silabă la o silabă.

Într-o perioadă pregătitoare copiii sînt familiarizați cu noțiunile de propoziție, silabă și sunet, fac exerciții de vorbire și se deprind să dea exemple de propoziții, să numere și să unească cuvintele în propoziție, să despartă cuvintele în silabe și silabele în sunete. Această muncă se intensifică în perioada predării abecedarului, descreșcînd apoi treptat, în perioada postabecedară cînd se folosește numai uneori, în cazul unor cuvinte mai grele.

În perioada în care ne aflăm acum, atenția și eforturile învățătorilor care predau la clasa I trebuie îndreptate spre formarea cîmpului vizual de o silabă. Prin urmare, atît în cadrul lecțiilor de familiarizare cu sunetul și litera, cît și în cele de consolidare și repetare, se va pune accent pe analiza și sinteza fonetică.

Voi arăta mai jos cum a procedat tovarășa Paraschiva Vasile, învățătoare la clasa I „E” de la școala de 7 ani nr. 84 din București, la o lecție de repetare. Această lecție a avut loc după predarea primelor șapte litere. Ținînd se precizez că, deși elevii acestei clase au fost familiarizați cu unele elemente de citire și scriere încă din anul trecut — cînd erau în grupa mare la grădiniță — învățatoarea nu numai că nu a neglijat, dar chiar a insistat asupra analizei fonetice a cuvintelor și propozițiilor alcătuite de copii pe rînd, cu ajutorul literelor alfabetului decupat.

După verificarea lecției curente (lecția de la pag. 23), la care s-a folosit, după citirea textului în ordine din carte, citirea pe sîrite („citește coloana a II-a”, „citește coloana I-a” etc.) și citirea selectivă („citește propoziția despre Ana!” etc.), a urmat o scurtă discuție cu privire la sunetele și literile învățate și exerciții de recunoaștere a lor în alfabetare, lozinci, așeze etc.

Apoi au fost alcătuite cuvinte din literele alfabetului decupat. Copiii au explicat sensul acestor cuvinte și au alcătuit cu fiecare din ele cite o propoziție. În cazul unor cuvinte mai grele, cum a fost, de exemplu, cuvîntul „ora”, la care s-a ajuns prin schimbarea primei silabe a cuvîntului „ore” cu o, s-au pus întrebări ajutoare („cite ore stați voi la școală?”).

În alcătuirea cuvintelor din literele alfabetului decupat s-au folosit mai multe procedee. De exemplu, după ce cuvîntul a fost desprins din vorbire, a fost analizat și alcătuit pe silabe la tablă de către elevi. Elevii au citit cuvîntul pe silabe, apoi s-a scos țesătura de unire și s-a citit cuvîntul în întregime. După aceea cuvîntul format a fost copiat pe un carton și li s-a cerut elevilor să-l imprime și să-l scrie. În timp ce se controla cum au lucrat, li s-a cerut copiilor, pe rînd, să citească cuvîntul format de ei. Pentru a le da prilejul să constate singuri dacă au greșit și pentru a arăta cum trebuiau să lucreze, după terminarea controlului învățătoarea a descoperit cuvîntul „model”, copiii l-au citit din nou și l-au confruntat cu literele lor, care au fost corectate.

În felul acesta, elevii au alcătuit din literele alfabetului decupat atît

o parte din cuvintele învățate anterior, cît și o propoziție. Pentru alcătuirea propoziției s-au folosit trei din cuvintele formate și păstrate pe etajele (Ene are mere).

A urmat citirea acestor cuvinte în abecedar, dîndu-se copiilor cite o temă. (De exemplu: Găști pe pagină cuvîntul ore. De cite ori l-ai găsit? Citit!) etc.

Ca temă pentru această li s-a cerut elevilor să găsească, în lecțiile din abecedar învățate pînă acum, numele de copii. O astfel de temă, mai ales în cazul lecțiilor de repetare, are calitatea de a-i antrena pe copii la muncă, obligîndu-i să găsească cuvintele cerute, spre deosebire de cazul foarte frecvent cînd li se cere elevilor doar să citească lecțiile repetate. În acest caz cei mai mulți nu citesc, deoarece socotesc că știu aceste lecții în suficientă măsură pentru a face față la o nouă verificare. Iată cum, dacă nu chibzăm de ajuns la darea unei teme, îi putem lipsi pe elevi de un exercițiu foarte necesar.

Așa cum arătăm la început, în perioada predării abecedarului procesul citirii se împletește strîns cu cel al scrierii. Alcătuirea cuvintelor și propozițiilor din literele alfabetului decupat îi pregătește pe elevi într-o bună măsură și pentru scriere, în acest caz ei scriind cu litere de tipar, întocmiți ca și cum ar dactilografia sau zeuți. În procesul scrierii, copilul, care la această etapă nu are încă stabilite legăturile temporare necesare scrierii, trebuie să-și concentreze atenția atît asupra elementelor grafice din care sînt alcătuite literele și asupra regulilor pe care trebuie să le respecte în timpul scrierii, cît și asupra separării sunetelor din cuvinte. Greutățile pe care le întâmpină el în acest caz duc, de cele mai multe ori, la citirea cuvintelor pe litere. De aceea, este foarte necesar să se insiste asupra analizei fonetice a cuvintelor pe care le scriem, asupra formării lor pe silabe din literele alfabetului decupat și asupra scrierii cuvintelor pe silabe. Dacă primim cu atenție caiețele copiilor nu putem da seama dacă atunci cînd au transcris în caiețele lor un text de tipar ei au citit cuvintele pe silabe sau pe litere. Este de remarcant faptul că, atunci cînd modelul după care copiază este scris cu litere de mînă, copiii greșesc mult mai puțin. Cei mai mulți scriu corect și chiar frumoas. Legăturile dintre litere sînt foarte corecte, iar omisiunile de litere sînt foarte rare. Dimpotrivă, în cazul transcrierilor după un text de tipar numărul greșelilor crește, iar intreruperile liniilor de legătură dintre litere sînt foarte frecvente, deoarece elevii sînt obligați să-și reamintescă literele de mînă corespunderii toare.

În consecință, pentru a preîntîmpina aceste lipsuri și greutăți este foarte necesar ca și la lecțiile de scriere să se folosească mai mult analiza fonetică, analizîndu-se fiecare cuvînt și cerîndu-se copiilor să formeze cu ajutorul literelor alfabetului decupat acele cuvinte care n-au fost alcătuite în clasă sau sînt mai grele.

În exemplul citat mai sus, în ora de scriere învățătoarea și-a planificat să scrie cu copiii cuvînta cu literele învățate. Pentru aceasta a folosit cuvintele analizate și alcătuite de elevi din literele alfabetului decupat în ora de citire. Pentru a reaminti copiilor aceste cuvinte și a verifica dacă ei pot să le citească conștient și corect, învățătoarea a fixat pe stejar fiecare cuvînt, care a fost apoi analizat și scris cu litere de mînă.

La sfîrșit s-a format o propoziție nouă: „Ana are mere” (s-a ținut seama de literele mari învățate pînă în prezent), care a fost analizată, formată la tablă din literele alfabetului decupat, scrisă model pe tablă de către învățătoare și apoi transcrisă de elevi. La scrierea acestei propoziții s-a avut în vedere faptul că elevii scriseseră separat cuvintele, iar acum era necesar să se împletească scrierea corectă cu scrierea frumoasă, caligrafică, insistîndu-se mai mult decît pînă acum asupra poziției în hanră a elevilor, înclinării caiețului, direcției tocului, minii etc.

Deși sînt încă la început, elevii tovarășii Paraschiva Vasile scriu literele destul de corect, iar unii dintre ei chiar frumoas. De asemenea, citeau corect și mai ales alcătuiseră corect cuvintele pe silabe și nu fac confuzie între propoziție, cuvînt și sunet.

Aceste rezultate dovedesc o dată mai mult necesitatea de a se folosi în predarea fonetice analitice procedeele de predare a abecedarului, care corespondează atît cerințelor pedagogice, cît și particularităților psihologice ale procesului citirii și scrierii la elevii clasei I.

M. BOȘTINA

DE LA MINISTERUL ÎNVAȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Comitetul Central al U.T.M. și Ministerul Învățămîntului și Culturii atrag atenția asupra importanței concursului „Să ne cunoaștem tinutul natal” pentru educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist, prin cunoașterea frumuseților și bogățiilor tinutului natal, a realizărilor obținute de oamenii muncii în anii regimului democratic-popular. Acest concurs și prin excursiile care se organizează, are un rol deosebit pentru educația patriotică a tineretului, ducînd la întreg anul școlar, inclusiv vacanțele, și are două etape: a) etapa pe școală, care se încheie la sfîrșitul trimestrului II; b) etapa pe raion, care se încheie la sfîrșitul vacanței de vară.

Concursul „Să ne cunoaștem tinutul natal” ca și celelalte nouă concursuri menționate la informația

politehnic din Iași. Institutul politehnic din Orașul Stalin, Institutul de construcții din București, Institutul de petrol, gaze și geologie din București, Institutul de călătorie din București, Institutul de mine „Gh. Gheorghiu-Dej” din Petroșani, Institutul agronomic „N. Bălcescu” din București, Institutul agronomic „Ion Ionescu de la Brad” din Iași, Institutul agronomic „Petroni Groza” din Cluj, Institutul agronomic din Craiova, Universitatea „C. I. Parhon” din București, Universitatea „Victor Babeș” din Cluj, Universitatea „Bolyai” din Cluj, Universitatea „A. I. Cuza” din Iași și Institutul „Maxim Gorki” din București.

Candidații care îndeplinesc condițiile cerute pentru a urma studii superioare în învățămîntul sînt înscrisi pe lista de candidați care vor da probele scrise la concursul de admitere cu începere din ziua de 20 noiembrie a.c., orele 9 dim.

Anul I de studii în învățămîntul sînt înscrisi pe lista de candidați care vor da probele scrise la concursul de admitere cu începere la 1 decembrie 1958.

Muncă superficială, rezultate slabe

Am cunoscut colectivul școlii elementare de 7 ani din comuna Strejești de Jos, raionul Drăgășani, cu 6-7 ani în urmă. Pe vremea aceea cadrele didactice din această comună obțineau asemenea rezultate în activitatea lor încât pe drept cuvânt școala era socotită ca una dintre cele mai bune din raion.

De aplecări la fel de bune se bucura și munca social-culturală pe care o duceau pedagogii din Strejești. Imi aduc aminte, de pildă, că analfabetismul fusese lichidat la Strejești înaintea multor alte comune, deși numărul neșcolariților de carte era aici destul de mare. Aveam așadar toate motivele să consider că în problema pe care o urmăream — generalizarea învățământului de 7 ani în localitățile cu școli de 7 clase — voi găsi la Strejești realizări demne de bunul renume al școlii. Nu s-a întâmplat însă astfel.

Planul de cuprindere a absolvenților clasei a IV-a în clasa a V-a nu a fost realizat, deși erau condiții pentru ca acesta să fie chiar depășit. Chiar și în satul de centru al comunei, în care se află de altfel și școala, din cei 18 absolvenți ai clasei a IV-a au rămas 7 necuprinși în clasa a V-a. Cuprinderea în clasa a V-a a școlii elementare de 7 ani din Strejești a absolvenților clasei a IV-a din celelalte sate ale circumscripției este tot așa de nesatisfăcătoare.

Cauza principală a acestei situații constă în faptul că munca desfășurată de colectivul școlii în timpul vacanței în rândurile părinților elevilor pentru a-i învăța să scrie și să citească la școală a fost cu totul superficială. De fapt, această muncă s-a rezumat doar la trimiterea unor adrese către părinții copiilor. Era de așteptat ca o asemenea "îndrumare" să nu dea roade, să nu ajute la îndeplinirea planului de învățare. Dar superficialitatea muncii de învățare de către cadrele didactice în rândurile părinților n-a afectat numai îndeplinirea inițială a pla-

nului. La primele note slabe primite de unii elevi, o parte din părinții acestora și-au retras copiii de la școală. De altfel, acest pericol continuă să existe.

O situație similară se prezintă și la școala elementară de 7 ani din comuna Zăvideni, a aceluiași raion. La această școală au fost cuprinși numai 21 din 37 absolvenți ai clasei a IV-a. Alții s-au urmat îndeplinirea planului prin cuprinderea în clasa a V-a a unui procent mai mare de copii din comuna învecinată.

Pedagogii de la Strejești și Zăvideni caută argumente justificative care să-i absolve de răspunderea ce le revine față de îndeplinirea planului de învățare.

El trebuie să înțeleagă că nici un argument nu poate justifica propria lor neglijență și comoditate și că aceasta este o gravă abatere de la datorie.

De situația de mai sus este vinovată și secția de învățământ a raionului Drăgășani, care n-a urmărit și n-a controlat din timp felul cum s-a desfășurat munca de învățare pentru traducerea în viață a hotărârilor privind generalizarea învățământului de 7 ani.

Pentru a se înlătura posibilitatea pierderii pe parcurs a unor noi elevi este necesară continuarea muncii de învățare, de convingere a părinților elevilor asupra necesității de a-și trimite regulat copiii la școală în clasele V-VII. Experiența din acest an a arătat că munca de convingere este cu atât mai eficientă cu cât este mai din timp începută. Din satul Colibași, de pildă, s-au înscris în clasa a V-a toți absolvenții clasei a IV-a, datorită mai ales muncii învățătorului din acest sat, începută încă înainte de încheierea anului școlar trecut.

Colectivul cadrelor didactice din Strejești trebuie să tragă concluzia că bunul renume de care se bucură școala obligă la o activitate și mai intensă, și mai rodnică decât în trecut.

C. RADOI

La Casa pionierilor din Satu Mare, cercul de muzică atrage din ce în ce mai mulți amatori.

Școli elementare de muzică

Avântul continuu al muzicii românești contemporane, succesele remarcabile ale școlii noastre muzicale la ultimele concursuri artistice internaționale, politica de promovare a talentelor din popor au determinat largirea rețelei școlilor elementare speciale de muzică în centrele muncitorești care niciodată în trecut nu s-au bucurat de grija pentru luminarea culturală. Într-un oraș pescăresc ca Tulcea, de pildă, sau la Reghin, în cadrul centrului de învățare de instrumente muzicale, numeroși copii ai muncitorilor au pășit în acest pragul vieții artistice. Muzica românească va primi un nou contingent de muzicieni din care, peste puțin timp, se vor auzi virtuozii de mine.

Învățământul muzical de specialitate a cuprins începând de anul acesta, în afara centrelor regionale și raionale unde s-au înființat încă în anii trecuți școli elementare de

muzică, un număr important de orașe: Arad, Caransebeș, Deva, Turna-Severin, Tulcea, Roman, Giurgiu, Reghin, Tirgu-Jiu, Cluj-Napoca, Baia Mare. S-a ușurat astfel posibilitatea de descoperire, educare și afirmare pe tărâmul artei a unor copii de petrolăni, mineri, pescari etc. lipsiți altădată de posibilitatea dezvoltării aptitudinilor lor artistice. Dacă vom arăta că în trecut nu a existat în țara noastră nici o școală elementară de muzică, iar astăzi funcționează de peste 20, se va înțelege și mai clar că progrese mari s-au înregistrat la acest domeniu.

Săpădina trecutului s-a încheiat în Capitală cursul de perfecționare a cadrelor didactice de specialitate, inițiat de Direcția învățământului artistic din Ministerul Învățământului și Culturii. Peste 40 de profesori din școlile elementare de muzică au beneficiat de cursul de perfecționare și au primit în acest an un nou contingent de muzicieni din care, peste puțin timp, se vor auzi virtuozii de mine.

de marxism-leninism, educație muzicală, istoria muzicii, folclor, pian, vioară și violoncel. Oamenii care s-au afirmat prin talentul lor și prin activitatea lor artistică îndeplinită și rodnică în micile centre provinciale au pus din nou mâna pe carte și au relucrat să învețe. Lecțiile practice pe care le-au efectuat constituie pentru ei un prețios ajutor în munca de pregătire a elevilor. Entuziasmul cu care s-au prezentat la cursul, rezultatul îmbucurător obținut la seminarul final recapitulativ dovedește dragostea și interesul lor pentru munca pedagogică, pentru viitorul micilor muzicieni.

La ședința de încheiere a cursului, profesorii și-au luat cu hotărâre angajamentul de a contribui cu toate forțele lor la dezvoltarea învățământului nostru artistic.

VICOS

Pe urmele scrisorilor nepublicate

Unul din corespondenții noștri din raionul Slatina, regiunea Pitești, ne-a scris că tov. Vasile Dinu, director adjunct al școlii de 7 ani din comuna Coteana, raionul Slatina, are o atitudine neprincipială față de cadrele didactice. Manifestând dispreț față de tovarășii lui de muncă, directorul Vasile Dinu era deseori auzit chiar și de elevii școlii însuși. Unul sau jignind anumite cadre didactice. Fiind sesizată de toate acestea, secția de învățământ a regiunii Pitești ne răspunde că cele semnate de corespondent sînt într-un tobul real, fapt pentru care tov.

Vasile Dinu a și fost înlocuit din funcția de director al școlii.

Într-o scrisoare trimisă redacției noastre, un corespondent din Turda ne-a scris faptul că profesorul de matematică Ștefan Szatmari de la școala medie nr. 3 folosește bătaia drept " mijloc de educare " a elevilor. Cercetînd temeinic faptele semnalate, secția de învățământ a regiunii Cluj, căreia ne-am adresat, ne informează că pentru abaterea sa profesorul Ștefan Szatmari a fost sancționat.

PREGĂTIRI PENTRU „SĂPTĂMÎNA ECONOMIEI”

În scopul dezvoltării în rîndul populației a spiritului de economisire și de bună gospodărie a banului, între 23 și 30 noiembrie se va organiza „Săptămîna economiei”. Desfășurîndu-se sub lozina „fiecare cetățean un depunător activ la C.E.C.”, „Săptămîna economiei” va fi precedată de o largă propagandă menită să dezvolte și mai mult interesul masei largi pentru acțiunea de economisire.

Cu acest prilej, „Casa de Economii și Consumații” organizează în rîndul elevilor un concurs de cuvinte încrucișate pe tema economisirii, dotat cu numeroase premii. Concursul va avea loc între 30 octombrie și 30 noiembrie a.c.

În cadrul „Săptămîna economiei” în școlile de toate gradele se vor organiza expuneri și concursuri în legătură cu acțiunea de economisire, manifestări artistice etc.

Bibliografie

A. S. OZERSKI și I. TREPENKOV — Tractoarele KD-35 și KDP-35.

De curînd a apărut în Editura Agrarivă de Stat cartea „Tractoarele KD-35 și KDP-35” de A. S. Ozerski și I. L. Trepenkov.

Scrisă în ajutorul cadrelor care lucrează în sectorul mecanizării agricole, lucrarea descrie amănunțit construcția tractoarelor KD-35 și KDP-35, precum și a tuturor sistemelor și mecanismelor. De asemenea, în această lucrare se analizează problemele folosirii acestor două tipuri de tractoare și se prezintă două tipuri de lucrări tehnice pentru asigurarea unui producătorului ridicat și calitatii lucrărilor agricole.

Manualul poate fi folosit cu succes și de către profesorii care predau cursul de mecanizare a agriculturii în școlile profesionale și de asistenți agricoli, în pregătirea lecțiilor pe

viu construcția, învețarea și folosirea cu maximum de randament a tractoarelor.

VANIN S. L. — Fitopatologie forestieră.

Cartea este împărțită în cinci mari capitole și anume: Cunoștințe generale despre bolile plantelor; Metode și mijloace de protecție a plantelor față de boli și vătămări; Bolile arborilor și arbuștilor; Vătămările produse de ciuperci lemnuși și produsele producerii lor; Recunoașterea și cercetarea fitopatologică.

Studierea lucrării prof. S. I. Vanin este deosebit de folositoare ca sursă didactică din școlile agricole și service pentru pregătirea lecțiilor cu privire la bolile plantelor.

Gloriosul Comsomol

(Urmare din pag. 1)

de Moscova, de părinți, de familie... — mi-a răspuns sincer.

— Atunci? — Când sînt la Moscova, mi-e dor de locul unde lucrez. Dacă n-ai trăit pe pămînturile destelenite, nu poți înțelege. Dacă vrei, acolo este mult romantism, înfîntă poezie. Este o încercare continuă a bărbăției, a aptitudinii de a lua peaptesă dificultățile. Dar mai mult decât orice, pe pămînturile destelenite ai senzația dăruirii pentru cauza comunismului. Afirmăți poezie și te se pară generală, dar ea exprimă exact stări sufletești...

Acum, în fața celor 18 milioane de comsomoliști stau sarcinile trasate de Congresul al XIII-lea al U.T.C.L. Congresul Comsomolului a pus în atenția comsomoliștilor și tineretului sectoarele de primă importanță ale economiei sovietice. Pentru organizațiile comsomoliste din școli, de cea mai mare însemnătate sînt sarcinile trasate de N. S. Hrușciov în problema legăturii învățământului cu viața. N. S. Hrușciov a subliniat că tinerii sovietici trebuie să devină nu numai oameni multilateral instruiți, care să cunoască bazele științei, dar totodată oameni capabili de o muncă fizică sistematică. În legătură cu aceasta Comsomolul desfășoară acum și mai larg acțiunea de antrenare a tineretului în munca productivă, folositoare societății.

Tinerii de pretutîndeni vîd în comsomoliștii detașamentul cel mai înaintat al generației tinere a epocii noastre. Tineretul român, crescut și educat de partid, privește cu nemărginită admirație către Comsomolul leninist. Uniunea Tineretului Muncitor învață din tezaurul de experiență al Comsomolului, al organizației care a crescut eroi asemenea lui Korceaghin, tineri pentru care comunismul este supremul țel în viață.

La împlinirea a patru decenii de muncă și luptă glorioasă a Comsomolului tineretului român, și cu el întreg poporul țării noastre, transmite tineretului sovietic mesajul său de dragoste frățească și îi urează noi și mari succese în opera de construire a comunismului, sub îndrumarea marelui partid fîurit de Lenin.

Lupta pedagogilor din Japonia împotriva „sistemului de evaluare a muncii”

Săptămîna trecută la Tokio și-a încheiat lucrările cel de al 19-lea Congres extraordinar al Sindicatului Cadrelor Didactice din întreaga Japonie. Congresul a adoptat un program de intensificare a luptei împotriva sistemului reacționar de „evaluare a muncii” cadrelor didactice de către guvern.

Lupta învățătorilor și profesorilor japonezi împotriva hotărîrii guvernului de a introduce sistemul de apreciere a eficienței muncii cadrelor didactice, cum i se mai spune, „sistemul de evaluare a muncii” a început încă din toamna anului trecut, sub forma unor energice manifestații de protest. Cu toate împotrivirile pedagogilor, cărora li s-a adăugat un mare număr de muncitori, funcționari și studenți, guvernul a trecut la punerea în aplicare a hotărîrii sale.

„Sistemul de evaluare a muncii” introdus cu forța de guvern prevede „clasificarea” cadrelor didactice după vederile lor politice și retribuția lor în funcție de acestea. Sistemul, imitat după ultimele modele americane, nu ține seama de noemele de salarizare unanimit recunoscute, aplicate la toate țările lumii, cum ar fi studiile, calificarea profesională, vechimea în serviciu, greutățile familiare etc. „Evaluarea” se face individual, de către oamenii autorității guvernamentale, în mod cu totul arbitrar. Un asemenea sistem, care se înlemnează pe lingușire, pe favoritism și pe ploconire

în fața autorităților, este o jignire gravă a demnității educatorului, o lovitură dată drepturilor profesionale și democratice.

Scopul acestui sistem profund reacționar de „evaluare a muncii” este de a persecuta pe profesorii și învățătorii cu vederi și atitudini progresiste și de a aduce desbinarea în rîndurile unuia din cele mai combative sindicate japoneze — Sindicatul cadrelor didactice din întreaga Japonie, care cuprinde peste 500.000 de membri. Introducerea sa nu este întâmplătoare. În ultimul an, guvernul Kishi — aservit într-un totu politic agresiv american — face eforturi din ce în ce mai mari pentru remilitarizarea țării. S-a constituit chiar un așa-zis „consiliu de cercetări asupra constituției”, prin care guvernul caută să forțeze modificarea anumitor paragrafe constituționale spre a ușura militarizarea țării.

În domeniul școlar, guvernul a manifestat tendințe clare de remilitarizare a învățământului. Au fost introduse noi obiecte de studiu, cu caracter militar, și s-a dat o orientare cu totul reacționară

toare au avut loc, în luna mai și în luna următoare, și în alte orașe, ca Osaka, Fukuoka, Wakaiama, Hiroshima, Iwate etc. De asemenea, studenții din mai multe centre universitare au declarat greve de protest. Organele polițienești au început atunci o activitate febrilă. Au fost arestați perchezitori și au fost arestați numeroși activiști și conducători sindicali, printre care și Takeji Kobayashi, președintele Sindicatului cadrelor didactice din întreaga Japonie. Între poliție și participanți la greve și demonstrații au avut loc seroase ciocniri. Așa, bunăoară, în orașul Wakiama a avut loc o adevărată luptă corp la corp între cei peste 1500 de profesori și trupele de poliție. Lupta s-a soldat cu aproximativ 100 de răniți, dintre care 11 polițieni.

Acțiunile cadrelor didactice au luat o și mai mare amploare în ultimul timp. Recentul Congres extraordinar care s-a înfîntat în acest scop a arătat clar unitatea pedagogilor în lupta lor. Cu toate represiunile polițienești, membrii Sindicatului cadrelor didactice din întreaga Japonie își continuă plină la capăt lupta împotriva măsurilor antidemocratice ale guvernului, împotriva tendinței acestuia — contrară dorinței poporului japonez — de a remilitariza țara și învățământul.

M. I.

NOI CADRE pentru economia U. R. S. S.

(Urmare din pag. 1)

semnată, la legarea strînsă a cunoștințelor teoretice cu practica în școlile rezervei de muncă. Anual se organizează conferințe pedagogice la care profesorii și maștrii-instructori fac comunicări cu privire la metodele lor de predare, arată felul cum sînt ajutați de organele din conducere a sistemului rezervei de muncă și de uzina care țutează școala, critică forurile răspunzătoare de unele deficiențe și fac propuneri pentru eliminarea acestor lipsuri. La aceste consfățuiri iau parte, pe lângă cadrele didactice din școli, reprezentanți ai organizațiilor de partid, directorii de întreprinderi, delegați ai consiliilor economice regionale, muncitori inovatori.

INTREBARE: Cum se desfășoară munca de educare comunistă a elevilor din școlile rezervei de muncă?

RĂSPUNS: Un loc de frunte în cadrul problemelor care se discută la conferințele anuale ale rezervei de muncă îl ocupă munca educativă. Deosebit de rodnică este în această privință participarea delegaților Comsomolului. Organizațiile comsomoliste sînt strîns legate de activitatea școlilor rezervei de muncă și dau o contribuție de mare preț la munca de educare comunistă a viitorilor muncitori și tehnicieni. Organizațiile de comsomol din școlile rezervei de muncă cuprind 70% din numărul elevilor și unelticilor și se bucură în rîndul tuturor elevilor și unelticilor de un deosebit prestigiu. Este o mare cinste și o sărbătoare pentru fiecare elev sau uneltic zău primirii în rîndurile Comsomolului. Împreună cu organizațiile comsomoliste, conducerea școlilor rezervei de muncă ține seama de toate problemele de bază cu privire la munca de educație în școală, în întreprindere și în cadrul activității extrașcolare.

INTREBARE: În ultimul timp știința și tehnica sovietică au obținut realizări de o însemnătate mondială. Cum se aplică aceste realizări în sistemul școlilor rezervei de muncă, pentru pregătirea unor muncitori și tehnicieni săpînți pe știința și tehnica cea mai înaintată?

RĂSPUNS: O preocupare de seamă în cadrul activității noastre este aceea ca, paralel cu progresul impletit al științei și tehnicii, să revizim programele școlare introducînd în cadrul lor teme noi care să cuprindă ultimele cercuiri ale științei și tehnicii în domeniul fizicii, electrotehnicii, construcțiilor de mașini, automatizării proceselor de lucru. Pe linia propagandei pentru noile cercuiri ale științei și tehnicii acționează cu deosebit succes cercurile tehnice din școli. În cadrul cărora sînt executate machetele celor mai noi mașini și instalații tehnice și schemele desfășurării diferitelor procese științifice. Un larg avînt a luat în cadrul cercurilor tehnice studiarea problemelor electrotehnice și telemeccanicii.

Alte la lecțiile teoretice desfășurate în cadrul școlilor cit și la practicile de întreprindere cadrele didactice urmăresc să familiarizeze pe viitorii muncitori și tehnicieni cu cele mai noi realizări ale științei și tehnicii.

INTREBARE: În decursul activității școlilor rezervei de muncă au fost formați mulți muncitori și tehnicieni de înaltă calificare. Care este legătura acestora cu școlile profesionale și tehnice în momentul de față și cum sprijină ei calificarea școlimului de mine al clasei muncitorești?

RĂSPUNS: Nenumărați absolvenți ai școlilor rezervei de muncă s-au ridicat mult, prin munca lor singuricioasă. Printre ei se numără astăzi mulți inovatori și muncitori fruntași. Sute de foști absolvenți ai școlilor rezervei de muncă și-au completat studiile medii și superioare și formează acum cadrele de bază ale multor întreprinderi industriale. Nici unul dintre ei n-a uitat însă școala la care a descîrșat pentru prima oară tainele meseriei. Legătura foștilor absolvenți cu școala este deosebit de prețioasă în educarea viitoarelor cadre de muncitori și tehnicieni. Discuțiile purtate de muncitorii fruntași, inginerii, tehnicienii și directorii de întreprindere care s-au ridicat din rîndul celor care au absolvit școlile rezervei de muncă cu ani în urmă

convîși că în felul acesta se va înbunătăți conținutul dotării școlilor cu uzile sau școlii și sprijinul didactic. Un aport prețios la sprijinirea activității cadrelor didactice îl dau cabinetele metodice. De aceea este bine să se acorde atenție largirii rețelei cabinetelor metodice și încadrării lor cu metodești bine pregătiti. O deosebită importanță pentru pregătirea profesională a viitorilor muncitori și tehnicieni o are organizarea în cadrul întreprinderilor a unor secții în care să lucreze numai uneltic și elevi, sub îndrumarea maștrilor-instructori. Sîntem convîși că acordînd toată încrederea posibilității forțelor muncitorii și tehnicienii care studiază în școlile profesionale și tehnice, încredințîndu-le lucrări complexe, directorii întreprinderilor și conducerea ministerelor industriale vor sprijini substanțial pregătirea unor cadre de muncitori și tehnicieni de înaltă calificare.

Transmitem tuturor cadrelor didactice, unelticilor și elevilor din învățământul profesional și tehnic din Republica Populară Romînă un salut fierbinte din partea unelticilor și lucrătorilor școlilor din sistemul rezervei de muncă al Uniunii Sovietice. Exprimăm calde mulțumiri pentru primirea deosebit de prietenească care ne-a fost făcută și pentru ocazia pe care ne-a fost oferită de a cunoaște organizarea învățământului profesional și tehnic din Republica Populă a Ron. nă.

ȘTIINȚA ȘI TEHNICA în slujba agriculturii

(Urmare din pag. 1)

grădini înfloritoare. Este destul să amintim grandioasele lucrări ce se fac în vederea frîgării pustului Karakum, pe o suprafață de 450.000 ha.

Pe lângă creșterea producției vegetale, Uniunea Sovietică dispune de mari posibilități în ceea ce privește sporirea producției animale: carne, grăsimi, lapte, ouă, înă. Astfel, colhozul „Farul Roșu” din raionul Spaski, regiunea Reazan, și-a propus să ajungă în anul 1960 la o producție anuală de 17.000 kg. carne și 45.000 kg. lapte la 100 hectare teren arabil.

Succesele obținute în domeniul creșterii animalelor sînt asigurare nu numai de îngrășirile și hrănirea rațională, ci și de folosirea unor rase superioare create de selecționatorii sovietici. Este destul să amintim de rasa de vaci de lapte „Kostroma”, de rasa de porci „Marele alb” sau de noua rasă de oi „Stavropol”.

La baza succesorilor obținuți de știința și practica agricolă sovietică stă grija permanentă a partidului comunist și a guvernului sovietic pentru ridicarea continuă a calificării cadrelor ce muncesc în agricultură. Continua dezvoltare a învățământului agricol a făcut posibilă o puternică creștere a numărului de specialiști și încadrarea multor colhozuri cu profesioniști cu o pregătire superioară și medie. În fiecare colhoz lucrează astăzi cîte un agronom sau zootehnician, iar în unele gospodării chiar mai mulți specialiști.

Înflorirea agriculturii sovietice e oglindită în creșterea neîntreținută a nivelului de trai al colhoznicilor. În zilele în care pe vremea regiunilor țariste domneau sărăciea și înănterul, puterea sovietică a adus bogăția și bunăstarea. Tinerii colhoznici duc astăzi o viață fericită, bucurîndu-se din plin de beneficiile științei și culturii.

Urmasul exemplului luminos al Uniunii Sovietice, țărîna noastră muncitoare, condusă și îndrumată de partid, se convinge pe zi ce trece că numai marea gospodărie socialistă, capabilă să introducă pe scară largă mecanizarea și să aplice cercuiri științifice agricole, poate să asigure obținerea unor recolte bogate.